

האם לא כדאי להשקיע את הכסף בדירה שתתייקר ותאפשר לחתן את הילדים בנקל, מאשר שהוא סתם יישב על דירה שלא עולה?! // מתי מומלץ לנהל שתי חשבונות בנק וכיצד כדאי לעשות זאת?

מתוך הגליון

דבר המערכת

למנוע את הקורונה הבאה

בחסדי שמים נראה שאנו מצויים סוף סוף בקצה השני של המנהרה בה היינו בשנה האחרונה. שהחיינו וקיימנו והגיענו. רואים כבר את האור. כבר אפשר אפילו לרכוש כרטיסים לנסיעה למירון בל"ג בעומר. מי היה מאמין...

כולנו תפילה ותקווה שאכן הגענו לשלב הסיכומים, בו אנו יכולים לארוז את צרור החוויות המטלטלות, ולהעביר אותו 'קומפלט' להיסטוריה, כפרק מסעיר, מאלף, מחריד, משעשע לרגעים, מכעיס לפרקים, מתסכל לעיתים, מלא תובנות ומסרים שלבטח ילוו אותנו עד זקנה ושיבה מתוך בריאות איתנה בע"ה.

המשך בעמוד הבא

תורת חסד

הגאון רבי גבריאל יוסף לוי שליט"א
ראש ישיבת "באר התורה" ונשיא הגמ"ח

שאלה:

לכבוד נשיא הגמ"ח המרכזי.

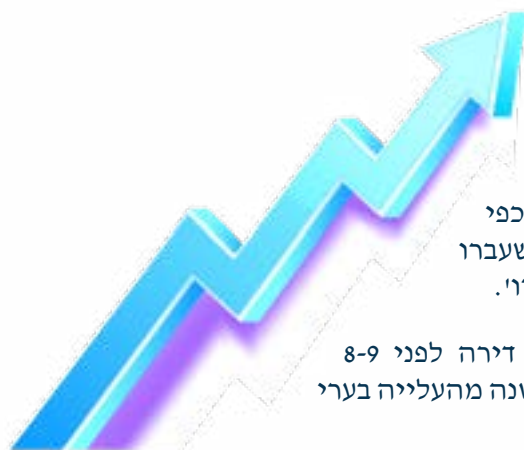
ראשית כל חזקו ואמצו על הבטאון, אשר מעלה ומציף נושאים חשובים ע"פ דעת תורה וחסד.

אני אברך צעיר, שגר בקהילה התורנית באחת מערי הפריפריה אשר סיקרתם בעלונכם. ב"ה הפתרון למצוקת הדיור כאן הוא מוצלח ביותר, ואני מעיד זאת כאחד שגר פה כיום וגר בבני ברק כמה שנים טובות. אני ממליץ לכל אחד על המקום כאן אפי' אם יש לו מליון דולר; המקום מוצלח גשמית ורוחנית כאחד.

כעת אגש לנקודה - מחירי הדירות זולים ואינם עולים בזכות ועדת דיור שמפקחת על המחירים [מסתמא אתם מכירים אותם, כבר יצא שם לתהילה בהצלחתם הגדולה].

אלא מה, אברך קונה דירה לא רק כדי לגור, אלא גם כדי להרוויח מעליית המחירים, כדי לחתן ילדים בעתיד הרחוק במכירת הדירה כפי שעשו רבים וטובים שעברו מירושלים לקרית ספר וכדו'.

אלא שכאן אברכים קנו דירה לפני 8-9 שנים ועליית המחירים קטנה מהעלייה בערי המרכז.

המשך בעמוד הבא

תגובות והערות על המדורים השונים יתקבלו בברכה בדוא"ל: Alon@hagmach.org.il או 6428158@gmail.com

מכתבים מובחרים יפורסמו בל"ג (ניתן בעילום שם)

פניות לגמ"ח המרכזי בדוא"ל: office@hagmach.org.il או בפקס: 02-6428158

יו"ל ע"י הגמ"ח המרכזי | עורך: הרב יעקב גולדשמידט | כותבים ומשתתפים: הרה"ג ר' יצחק אייזיק וינברג, הרב צבי רבינסקי, הרב ישראל גוטמן, הרב פנחס אריה רוזנטל, הרב יעקב סירוטה, הרה"ג ר' אשר וסרמן, הרב יהונתן שורק

עיצוב גרפי: סטודיו ספציפ 0548-540-650 | winterntz@gmail.com | לפניות לועדה הרוחנית: הרה"ג ר' חיים כהנא 5610681@gmail.com

מה שברור הוא, שכל הדבר הגדול הזה לא בא לחינם, וכי יש לזה תפקיד מכריע עבורנו בתוך הגלות המתמשכת בה אנו שרויים. כל אחד ואחד מלא וגדוש במסרים מהתקופה, בלימודים ובמוסרי השכל. כל אחד מכיוונו ומצורת התייחסותו לכל הקורות הללו.

אבל ברמה הבסיסית ביותר, אין ספק שהבורא הביא את הנגיף לעולם כדי לנער אותנו. להעיר אותנו לתשובה ולהטבת דרכינו. ולהעיר ולנער צריך רק אדם השקוע בשינה. כלומר, הנגיף עצמו הוא בוודאי לא המטרה עצמה אלא האמצעי, והוא אמצעי שהיינו יכולים לחסוך - לו השכלנו שלא לשקוע בשינה שאננה. ממילא ברור, שאם רצוננו ותקוותנו שלא נזדקק לניעורים נוספים, שומה עלינו לפעול מבעוד מועד לשם כך.

כיהודים אנו יודעים שהכל נכתב ונחתם עוד בימי הדין בראשית השנה, אז הזמן לפעול, לבקש, להטיב את הדרכים, לתת צדקה ולהציל את נפשותינו.

בפרשתנו אנו למדים על עבודת הכהן גדול ביום הכיפורים. אחר סדר העבודה אומר הכתוב: "והיתה זאת לכם לחוקת עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה". חז"ל במסכת שבועות (ח: דורשים מן ההדגשה 'אחת בשנה' - כפרה זו לא תהא אלא אחת בשנה.

השאלה היא, מה כל כך חשוב להדגיש את הנקודה הזו, שהעבודה הזו תיעשה אחת לשנה. הרי ברור עוד לפני כן, כאשר התורה מצווה "והיתה לכם לחוקת עולם בחודש השביעי בעשור לחודש", שמדובר על אחת לשנה?

הרב אליהו אייזנשטטר זצ"ל בספרו 'אמרי אש' משיב על כך ואומר, שייתכן ויבוא על אדם חלילה 'יום כיפורים' נוסף גם באמצע השנה. כמו - ייסורים שממרקים, או מוות שמכפר, רח"ל. ועל כך מצווה ומברכת אותנו התורה: כפרה זו לא תהא אלא אחת בשנה.

נו, אז אני שואל: אמנם זה כלכלי לגור בפריפריה מצד מחיר הדירה [בין בקניה ובין בשכירות שהיא זולה מאד ביחס למרכז], אבל זה לטווח הקצר, אך לטווח הארוך של השאת הילדים העתידית, האם לא כדאי להשקיע את הכסף בדירה שתתייקר ותאפשר לחתן אותם בנקל, מאשר שהוא סתם יישב על דירה שלא עולה!?

בברכה, אבני. ק

תשובה:

למרבה הצער, המצב המתואר במכתב הוא אחד מהטעויות היותר מצויות והיותר מזיקות בדור שלנו.

מחמת גודל העול הנופל על כתפי הורים העומדים בפרק נישואי הילדים, נוצר מצב, שאפילו אברכים צעירים מאד כבר מטרידים את עצמם בשאלת נישואי ילדיהם, למרות שזה עתה הם נישאו בעצמם, ולפעמים הילדים עדיין לא נולדו.

ואם כן ניתן לומר שיצא שכרם בהפסדם, כי כל המטרה של רכישת הדירות לילדים היא כדי לתת להם שנים רגועות להתעלות בתורה, ואם הם עצמם פונים לעסוק מיד בנישואי ילדיהם, הם מפסידים בכך את השנים הרגועות שנתנו להם כדי לגדול.

חז"ל (אבות פ"ב מ"א) אומרים 'איזוהי דרך ישרה שיבור לו האדם, כל שהיא תפארת לעושה ותפארת לו מן האדם', ולמדנו מדברי הרמב"ם, שלעולם צריך ללכת בהנהגה ממוצעת, ובודאי שאין זה מן ההגיון לדאוג לעתיד נישואי הילדים בגיל צעיר כל כך.

ואכן, מרן הגרא"ל שטיינמן זצ"ל היה משיב לאברכים רבים שלא לעסוק בהשקעות למיניהם, משום שהתפקיד של אברך אינו לעסוק במסחר וכדו', אלא לחשוב איך הוא יכול לנצל את כל האפשרויות העומדות לפניו כדי לצמוח ולהתעלות.

כדי להשיג מטרה זו, כדאי מאד לעבור למגורים בפריפריה, שם יכול כל אברך לחיות במצב כלכלי הגיוני, ללמוד ברצינות, ולחנך את הילדים במסירות ומתוך רוגע המאפשר קשר בריא עם הילדים. את השלבים הבאים ראוי להשאיר לידי הבורא, ולא להיות מוטרדים מכך בגיל צעיר כל כך.

בנוסף לכך, אפשר גם להרגיע את החשש הכלכלי במידה מסוימת מנישואי הילדים בעתיד, ומסיבה פשוטה: משום שדווקא ילדי משפחות המתגוררות בפריפריה, יכולים להתגורר בעצמם במקומות מסוג כזה בלי לחוות קושי מיוחד, לאחר שהתרגלו לגור במקומות כאלו, ומה גם בעיקר, שאין בכך התפשרות של מגורים במרחק מן ההורים, שהרי גם הורים גרים בפריפריה והם יכולים לגור בסמיכות אליהם במחירים זולים מאד.

גם מצד המחוננים אין ציפיה ממשפחות אלו לרכוש דירות יקרות; משפחות המחוננות את ילדיהם עם בני הפריפריה, לא מצפות מהם לרכוש דירות בערי המרכז המרוחקים ממקום מגוריהם, והמגורים בסמוך אליהם הם 'לכתחילה' ממש כך שהדאגה הכלכלית של בני הפריפריה נמוכה בהחלט מדאגת בני המרכז, ואפשר לראות בכך סיבה נוספת להעדיף מגורים בערי הפריפריה.

ויהודי שעושה בתמימות מה שמוטל עליו ומה שהקב"ה רוצה ממנו כרגע, יכול להיות רגוע ובטוח שבשעה שיצטרך, הקב"ה 'ימצא' איך להשלים מחסורו. ■ "ברוך הגבר אשר יבטח בד'... ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם".

לשאלות לנשיא הגמ"ח לחצו כאן

איש את רעהו

מכתבים למערכת

תגובה לתשובת נשיא הגמ"ח בגליון 77

שלום וברכה

ראשית בנוגע להצעה של השואל, ובכן, בגמ"ח יעזר נישואין של חסידות גור משלמים רק על 2 הלוואות, וההלוואה על הבן השלישי מתחילים לשלם רק אחרי שמסיימים לשלם את ההלוואה מהבן הראשון, כך שבכל מקרה לא משלמים יותר מ2 הלוואות בו זמנית. אני מבין שלא שייך לעשות את זה בכל מקום מסיבות רבות אבל לענ"ד כדאי לשקול גם בגמ"ח המרכזי משהו בכיוון הזה.

ב. בהמשך לתשובת רה"י, אולי זה באמת רעיון לשלוח לזוג הצעיר מפעם לפעם תזכורת, כעין 'קבלה', על סדרי התשלומים שההורים מתאמצים לשלם עליהם עדיין אחרי כמה שנים, שהזוג כבר מזמן שכח להכיר טובה ע"ז (מה שיוצא הכסף מחשבונם לא תמיד עוזר, למשל אצלי הם פתחו חשבון נפרד לעצמם ותשלומים אלו יוצאים מחשבון אחר ולא מתעסקים בכלל עם החשבון הזה).

תודה רבה וכ"ט

יצחק. נ

תגובה למאמר עבודה בפריפריה

כתושבת הפריפריה אני רוצה להעיד שמי שרוצה מוצאת עבודה!

אמנם במקום מגוריי נשים רבות אינן עובדות מבחירה והחיים הזולים ורמת הלחץ החברתי מאפשרים למשפחות צעירות להסתדר בלי עבודה מסודרת לאישה.

אך מי שמעוניינת - עובדת.

כמובן צריך ס"ד, 'לפתוח את העיניים' ולהיות יצירתיים (כמובן לשאול רב ולחשוב על מה שצריך כאשר מדובר בעבודה מעורבת). אך יש הטבת אבטלה לעוברים לפריפריה למשך חצי שנה, מה שמאפשר לחפש עבודה ברוגע.

וכמובן, שככל שמדובר בשלב יותר התחלתי של החיים, יותר קל למצוא עבודה, כי אשה עם כמה וכמה ילדים כבר יותר קשה לה להתחיל מקום עבודה חדש שבד"כ דורש יותר אנרגיה וגם גמישות. וגם לגבי תקופת ההמתנה עד שתימצא העבודה, יותר קל להתמודד כשהמשפחה קטנה.

ולכן צריך לעבור כמה שיותר מהר! הרבה יותר קל להיקלט במקום חדש כאשר שם מתחילים את החיים. אחרי שהתרגלו למקום מסוים (גם אם יש לו המון חסרונות - מבחינתי פריפריה אינה התפשרות כי אם 'הרי גבוה של מעלות'), יש תופעה של חן המקום על יושביו ואז קשה לעבור דירה.

ובניגוד למרכז שם לאיש לא אכפת ממך, במקומות מרוחקים מעט יש שירותי קהילה שמסייעים במציאת עבודה ודואגים לך.

מ.נ.

למכתבים ותגובות לחצו כאן

או בדוא"ל: 6428158@gmail.com / Alon@hagmach.org.il

דבר המערכת המשך מעמוד 2

כלומר, אם נשכיל לנצל את יום הכיפורים, ונזכה לכפרת עוונות - אזי נינצל מימי כיפורים במהלך השנה. אזי יהיה לנו יום כיפורים אחת בשנה.

אפשר וצריך לקחת את הרעיון בכלליות יותר: הרי כל השקעה שלנו בעוד מועד, עשויה להתברר ברבות הזמן ככזו שהצילה אותנו ברגע האמת. אמנם, אין לנו באמת השגה בהתנהלות העולם ובסיבות ובמסובבים. שמו של העולם מעיד על ההעלם שבו. אבל חז"ל נתנו לנו כלים, 'טיפים לחיים' כפשוטו. למשל, צדקה, שהיא מצילה ממוות. כאשר אנו נותנים מכספנו לצדקה, ועוד יותר מזה, כאשר אנו מקיימים בממוננו מצוות גמילות חסדים בהיקפים בלתי נתפסים, הרי אין לנו באמת מושג אלו פרקליטים טובים אנו מעמידים לנפשותינו ולנפשות בתינו. אין לנו יכולת לדעת מה אנו חוסכים לעצמנו. כמה קורונות ושאר צרות ורעות נמנעים מאיתנו בעטיים של מעשי החסד והצדקה שאנו מקיימים.

חברי הגמ"ח המרכזי, שמחוברים באופן קבוע למעשים של חסד לאלפים ולרבבות ולדורות, גם אם אינם יכולים לדעת מה ואיך ועד כמה הם פועלים טוב וחסד לעצמם ולכלל כולו, אבל לפחות צריכים לזכור זאת, שאין כל ספק, שבכך מונעים מעצמם 'ניעורים' ו'ימי כיפורים' באמצע השנה, ואדרבה, ממשיכים על עצמם וסביבתם שפע טוב וברכה. אשריהם ואשרי חלקם. ■

”

”

ביתא דלא פתוח לעניא - פתוח לאסיא

(בית שלא פתוח לעני, פתוח לרופא)

(שה"ש רבה ו' י"א)

”

מכלכל בחסד

אתם שואלים

הרב גוטמן משיב

שאלות ותשובות בנושא כלכלת הבית - בשיתוף ארגון מסילה

הרב ישראל גוטמן | מומחה לכלכלת המשפחה ומנהל מקצועי במסילה

עסק - נכון לעשות הפרדה מוחלטת כדי שנדע כמה אכן העסק מכניס כל חודש, ומעוד סיבות שאין המקום לפרטן כאן.

שיפוץ והרחבה של דירה - לא מזמן נגש אלי יהודי יקר ממרכז הארץ עם תמיהה גדולה: איך ייתכן שהוא בנה קומה נוספת על הגג, ויש לו אקסל מסודר שכל העלויות הסתכמו ב 450,000 ש"ח, ולמרות זאת בסוף השיפוצים הוא מצא את עצמו בחובות בסך 630,000 ש"ח? ומדובר במשפחה שלא היו לה כלל חובות לפני שנכנסה לפרוייקט!

מה שהתברר, שברגע שהגיעו ההלוואות שנלקחו לצורך השיפוץ והמשכנתא, הכל נכנס לחשבון העו"ש והתערבב עם ההוצאות של הבית, והבית 'אכל' את כל אותם כספים בלי משים. התברר גם, שההכנסות ירדו באותה תקופה עקב העיסוק בשיפוץ. אם הוא היה מתנהל עם חשבון בנק נפרד, הוא היה מגלה את זה מהר מאד.

החזרי חובות גבוהים (במיוחד אם יש שם אלמנט של גלגולים) - יש שייחדו לכך חשבון נפרד (הדבר תלוי וכל מקרה לגופו). אחרת גלגולי החובות עלולים להגדיל את הצריכה הביתית ואת רמת החיים.

וכן על זה הדרך.

ועכשיו הסייגים / התנאים:

1. חשבונות הבנק לא ייפתחו על מנת להשיג מסגרת נוספת בחשבון או הלוואות מבנקים נוספים. אם החשבונות יהיו 'מקור הכנסה' נוסף - החמצנו את המטרה, כי החובות יגדלו.

2. לשים לב שהחשבונות אכן משמשים את מה שייעדנו להם ולא התחלנו בטעות להעביר הוראות קבע שונות של הבית לחשבון של העסק ולהיפך. אחרת - הבלאגן יחגוג.

3. מעקב תמידי אחרי החשבונות, ובבוא העת לסגור אותם מיד, ולעקוב שהם אכן נסגרו. רק בשבוע שעבר נתקלתי במשפחה שהדירוג אשראי שלהם היה שלילי ונמוך ביותר, עקב חשבון לא פעיל באחד הבנקים שצבר מינוס של 381 ש"ח והניקוד שלהם היה 150 (כמו חשבון מוגבל או הוצאה לפועל). עלינו על כך אחרי שאף בנק לא הסכים לתת להם הלוואה בחצי השנה האחרונה. ■

שאלה:

הסברתם במדור 'מכלכל בחסד' מדוע לא כדאי להחזיק כמה חשבונות בנק. ובכן, לי יש כמה חשבונות בנק, אבל זה דווקא עושה לי סדר: חשבון אחד מיועד עבור ההוצאות השוטפות שלנו, והחשבון השני מיועד לעסק קטן שאנחנו מנהלים בבית. האם נכון להתנהל כך?

תשובה:

אכן הדגשנו במאמר המדובר, כי יש מצבים בהם נכון להתנהל עם כמה חשבונות בנק, ואפילו כמה כרטיסי אשראי (על כרטיסי אשראי ידובר בפעם אחרת). אך זאת בכמה תנאים!

נגש לדוגמאות ואח"כ נסייג עם התנאים.

משפחה שנכנסת לפרוייקט כלכלי שאינו קשור לשוטף של הבית, נכון מאד להפריד את כל ההתנהלות לחשבון אחר נפרד, ולא לערב בין החשבונות, גם אם נצטרך פה ושם להעביר מהחשבון השוטף כמה שקלים לאותו חשבון.

הדוגמאות הן רבות:

חתונה - נכון מאוד שלא לערב את כל ההוצאות ורכישת הרהיטים לזוג בתשלומים שיכבידו על השוטף, אלא לנהל זאת בנפרד.

לשאלות למדור לחצו כאן

או בדוא"ל: 6428158@gmail.com / Alon@hagmach.org.il